

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac

juducând recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2017 și a sentinței Judecătoriei Orhei sediul central din 24 martie 2017, declarat de către inculpatul

Suveica Igor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat
or. Xxxxx str. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 06.12.2016 – până la 24.03.2017

instanța de apel:

de la 28.04.2017 – până la 28.09.2017

instanța de recurs ordinar:

de la 08.08.2018 – până la 22.01.2019

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei sediul central din 24 martie 2017, Suveica Igor Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, cu aplicarea art. 82 Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și s-a încasat în mod solidar de la Suveica Igor, Burdujan Dorin și Babaș Grigore în beneficiul lui Muravschi Valeriu, prejudiciul material în mărime de 1.440 lei.

A fost încasat din contul lui Suveica Igor în beneficiul lui Muravschi Valeriu prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei. În rest, pretențiile privitor la prejudiciul moral din acțiunea civilă au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Burdujan Dorin și Babaș Grigore, fiindu-le stabilite pedepse în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, însă în privința acestora hotărârile judecătorești nu se contestă în procedura recursului ordinar.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Suveica Igor în noaptea de 27 spre 28 septembrie 2016, în jurul orei 21.30, acționând cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Babaș Grigore și Burdujan Dorin, distribuindu-și rolurile între ei, au pătruns în locuința lui Muravschi Valeriu,

situată în or. Xxxxx, str-la Xxxxx, unde acesta se afla de unul singur la domiciliu, rezultat la ce acționând asupra ultimului prin atac însoțit de violență fizică, manifestată prin aplicarea unei lovituri cu pumnul în regiunea capului și o lovitură cu pumnul în regiunea abdomenului, l-au imobilizat prin legarea mâinilor și ochilor cu bandă adezivă, după care intenționând în continuare să-i inspire frică că va fi supus violenței periculoase pentru viață și sănătate, acțiuni care în acel moment a pus în situație victima de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii, l-au amenințat cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate, care urma a se realiza direct prin omorârea victimei, timp în care i-au sustras în mod deschis lui Muravschi Valeriu un card bancar „VictoriaBank”; un televizor de model „Camex”, în valoare de 1.000 lei; un telefon mobil de model „Nokia 1280” cu codul IMEI xxxxx, în valoare de 300 lei; un aparat de radio de model „Colon”, în valoare de 100 lei; un casetofon cu CD de model „Blue Sky”, în valoare de 400 lei; un casetofon de model „MK 3011”, în valoare de 300 lei, un aparat foto de model „Canon”, în valoare de 200 lei; un aparat electric de bărbierit, în valoare de 400 lei; un aparat de tocat carne, în valoare de 150 lei; un flacon cu spumă de ras „Palmolive”, la preț de 40 lei; o cămașă la preț de 100 lei; trei perechi de ciorapi la preț total de 300 lei; un pulover la preț de 100 lei; o scurtă de iarnă la preț de 700 lei; un nivel de model „Exploit” la preț de 80 lei; o rîndea în valoare de 100 lei; un foarfece de viță-de-vie la preț de 50 lei; un clește la preț de 45 lei, un ciocan la preț de 30 lei; două șurubelnițe la preț de 30 lei ambele; 4 sticle de ulei, cu volumul de 1 litru la preț de 30 lei fiecare, în total 120 lei; 8 pachete de hrișcă la preț de 120 lei; 5 pachete cu paste făinoase la preț total de 60 lei; 2 pachete cu sare la preț de 4 lei; 4 pachete cu zahăr la preț total de 60 lei; 4 pachete cu mazăre la preț total de 60 lei, 6 pachete cu orez la preț total de 90 lei, după care cu bunurile sustrase au părăsit locul săvârșirii faptei, cauzându-i astfel lui Muravschi V. prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 4.949 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Suveica Igor, au fost calificate *de drept* în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal – tâlhărie, adică atacul asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Inculpatul Suveica Igor, la data de 29.03.2017, care a solicitat casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- la etapa urmăririi penale nu a avut loc confruntarea cu partea vătămată și martorii, nu a fost efectuat nici un raport de expertiză, iar din înregistrările video nu rezultă cert că el a pătruns în locuința părții vătămate de unde a sustras bunurile;

- complicele său și-a recunoscut pe deplin vina în săvârșirea infracțiunii, a dat declarații în acest sens, iar el nu are nici o atribuție la comiterea acesteia;

- sunt neveridice declarațiile părții vătămate și a martorului Guțu L.

3.2 Ulterior, inculpatul Suveica I., a declarat apel suplimentar, în motivarea căruia a invocat că:

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de fond i-au fost încălcate mai multe articole din Codul de procedură penală;

- nu i-a fost adus la cunoștință procesul-verbal de percheziție, iar percheziția a avut loc la o dată necunoscută;

- nu a fost efectuată nici o expertiză medicală întru stabilirea stării de sănătate în care se afla, având în vedere că a solicitat de mai multe ori ajutor medical.

3.3 Inculpatul Babaș G., care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a concluzionat că, în urma audierii opiniilor participanților la proces, cercetând suplimentar probele administrate și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, prima instanță a stabilit corect starea de fapt, respectiv acțiunile inculpaților Suveica Igor și Babaș Grigore, au fost calificate corect în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d) și f) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, deși inculpații Suveica I. și Babaș G. nu au recunoscut vina la comiterea infracțiunii imputate, aceasta se dovedește prin probele acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de către prima instanță și verificate în ordine de apel și anume prin declarațiile părții vătămate Muravschi V. (f.d. 41 v. 2), martorilor Cebotari I. (f.d. 42 v. 2) și Guțu L. (f.d. 74 v. 2), precum și materialele dosarului: plângerea lui Muravschi V. din 28.09.2016; procesul verbal de cercetare la fața locului din 29.09.2016 și tabelul foto anexat; corpurile delictive; procesul verbal de percheziție din 28.09.2016; procesul verbal de ridicare din 26.10.2016; înregistrări video ce conțin 2 fișiere.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic argumentul inculpaților Suveică I. și Babaș G., cu referire la faptul că nu ei au comis infracțiunea imputată, deoarece vina ultimilor a fost dovedită inclusiv prin declarațiile părții vătămate, Muravschi V., care a afirmat că, în momentul când a deschis ușa a observat trei bărbați și anume Burdujan D., Suveică I. și Babaș G.

Totodată, au fost apreciate critic alegațiile inculpatului Suveica I., precum că acesta a stat la poartă și nu a intrat în casa lui Muravschi V., deoarece acesta și-a schimbat declarațiile, susținând la urmărirea penală că (f.d. 103 v. 1): „ în noaptea de 27 spre 28 septembrie 2016 el dormea acasă, la el a venit Burdujan Dorin și a adus multe lucruri și un televizor - dându-și seama că el le-a sustras de undeva”, apoi (f.d. 155 v. 1): „că la data de 27 septembrie 2016 acasă la el a servit băuturi alcoolice cu Burdujan Dorin și Babaș Grigore... pe la orele 20.30-21.00 împreună cu Burdujan Dorin și Babaș Grigore au ieșit în oraș... Budujan Dorin a propus să meargă la un cunoscut de al lui ca să servească băuturi alcoolice... Ajunși la poartă toți trei au intrat în ogradăușa era încuiată și

Budrujan Dorin a bătut de câteva ori.. un bărbat a descuiat ușa și Budrujan Dorin a vorbit cu acesta ceva, după care ultimul i-a strigat să intre în casă. A înțeles că Burdujan Dorin îl cunoștea pe bărbat. Burdujan Dorin striga la bărbat, l-a întrebat unde sunt banii și l-a îmbrâncit.... A observat că Burdujan Dorin i-a legat gura bărbatului cu scotch... în casă a observat o geantă în care se aflau mai multe produse alimentare. Tot din casă au mai sustras un televizor și alte lucruri, care au fost găsite de Poliție la el la domiciliu”.

Deci, învederând circumstanțele cauzei, instanța de apel a reiterat că, este solidară cu concluziile privind aprecierea probelor administrate în cauză, dat fiind că această activitate este efectuată în conformitate cu prevederile articolului 101 Cod de procedură penală, sub aspectul că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal.

Față de lucrul judecat de prima instanță, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpaților la caz, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar criticile cu privire la aprecierea probelor efectuată de instanța de judecată exprimă opinia subiectivă a inculpaților, ce nu are suport temeinic.

De asemenea, instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale stabilite în privința inculpaților, Suveică Igor și Babaș Grigore a constatat că, prima instanță corect a individualizat pedeapsa penală și prin urmare a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 77 Cod penal și nu are temei de a interveni în sentință în partea stabilirii pedepsei.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz sunt atacate la data de 24 noiembrie 2017 cu recurs ordinar, de către inculpatul Suveica Igor, care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și să fie luate în considerație argumentele invocate.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și la judecarea cauzei în prima instanță au fost încălcate un șir de dispoziții procesual-penale și anume ale art. 104 alin. (1), 119, 113 alin. (1) Cod de procedură penală, adică a fost audiat la urmărirea penală de către procuror în lipsa avocatului, simțindu-se rău, fapt ce se poate confirma reieșind din înscrisurile din cartela medicală, lipsind expertizele medicale referitor la starea sănătății sale, cât și a părții vătămate, care a afirmat că a fost bătut;

- nu s-a luat în considerație că, în declarațiile părții vătămate și ale martorului, Guțu L., sunt divergențe ce se referă la cine l-a ajutat să se elibereze de banda adezivă;

- procurorul nu a ținut cont de faptul că, în perioada anilor 2010-2012, el a fost inclus în programul de protecție a martorilor, deoarece a dat declarații împotriva autorității criminale, Moscalciuc V., alias „Makena” și că viața acestuia este în pericol, însă aceste circumstanțe nu au fost verificate, fiind chiar neglijate, încălcând astfel un șir de norme procesual penale, precum și ale Constituției;

- în prezenta speță în privința lui, urmau a fi aplicate prevederile art. 20 Cod penal, deoarece el nu a săvârșit această infracțiune și involuntar a fost martorul prezentei infracțiuni;

- instanțele de judecată nu au luat în considerație argumentele invocate de către acesta și nici probele prezentate în susținerea acestora, nu au fost făcute confruntări cu partea vătămată și martorii audiați la caz.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, autorul nu a invocat concret careva temeiuri prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, lipsind argumentarea din punct de vedere a problemei de drept.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Colegiul atestă că, autorul în recursul declarat nu a invocat vreun temei din cele prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, însă din text rezultă că inculpatul Suveica Igor nu se consideră vinovat în comiterea infracțiunii imputate, deoarece nu a săvârșit-o, exprimându-și dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, astfel semnalând temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Așadar, temeiul pentru recurs semnalat de către inculpat, în cauza supusă judecării este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Analizând textele hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal lărgit consideră că motivele invocate de recurent nu sânt aplicabile din punct de vedere al

prezenței erorii de drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate în această cauză.

În viziunea Colegiului, instanța de apel judecând apelurile declarate de către inculpatul Suveica Igor în speța dată, a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și cercetate de instanța de apel, care s-a pronunțat asupra tuturor motivelor esențiale invocate în apel.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate în prezenta cauză, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, atât pe cele obținute în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, atât ale acuzației cât și ale apărării, stabilind aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Suveica Igor la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal.

Alegațiile recurentului precum că, în prezenta cauză el nu a săvârșit infracțiunea imputată, fiind involuntar martorul acestei crime, adică așa cum prevede art. 20 Cod penal a fost un caz fortuit, Colegiul consideră că acestea nu au nici un suport probator.

Din studiul hotărârilor judecătorești, în prezenta speță, se constată că, concluziile instanțelor de judecată privind vinovăția inculpatului Suveica Igor în săvârșirea infracțiunii de tâlhărie față de partea vătămată Muravschi Valeriu, au fost bazate pe cumulul de probe enunțat în punctul 5 al prezentei.

Potrivit declarațiilor părții vătămate Muravschi Valeriu, date în ședința de judecată în prima instanță, rezultă că în ziua săvârșirii infracțiunii în jurul orei 23:00, a bătut cineva la ușa casei sale, iar când a deschis a văzut 3 bărbați, printre care l-a menționat și pe inculpatul Suveica Igor. Una din persoane l-a atacat, iar celelalte au intrat în casă și au adus bandă adezivă cu care l-au legat. Apoi partea vătămată a fost pusă pe pat și întrebat anume de către Suveica Igor și de către persoana pe nume Dorin, unde-i aurul și cardul bancar. Ulterior, persoanele ce l-au atacat au căutat prin casă și au luat bunuri, partea vătămată fiind amenințată cu moartea, fiind lovit și în burtă. I-au fost sustrase bunuri în valoare de 4949 lei, printre care cardul bancar, televizorul, instrumente, haine, produse alimentare – hrișcă, macaroane ș.a. La întrebarea apărătorului Digori, partea vătămată a specificat că a fost lovit și de către Suveica Igor (f.d. 42 v. 2).

Din declarațiile martorului Guțu Lilian, audiat în ședință de judecată se atestă că acestea coroborează cu declarațiile victimei și care a relatat că în seara comiterii infracțiunii, Muravschi Valeriu care locuiește în vecinătate, a bătut în poarta ogrăzii unde locuiește, ieșind afară martorul l-a observat că este speriat, fără puteri, legat cu bandă adezivă și care i-a comunicat că a fost atacat în casa sa de către 3 bărbați, recunoscând după voce o persoană. Apoi a chemat poliția și salvarea (f.d. 74 v. 2).

Fiind audiat în ședință de judecată martorul Cebotari Ion (f.d. 42 v. 2), acesta a menționat că în luna septembrie, fiind ora târzie în jur de 23.00-24.00, activând în

calitate de taximestrist în or. Orhei, de el s-au apropiat două persoane printre care și Suveica Igor, care au solicitat să fie transportați la domiciliul ultimului, însă nu au bani, dar se vor răsplăti cu produse alimentare, cu ei mai era o persoană. A fost de acord să-i transporte și a dus persoanele la domiciliul lui Suveica Igor, pe care îl cunoștea, ca locuind în apropierea bunicii sale, cu ei aveau genți, un televizor, instrumente de construcție.

Instanța de recurs menționează că, probele mai sus menționate coroborează cu probele scrise anexate la materialele dosarului și anume:

- procesul verbal de percheziție din data de 28.09.2016 și tabelul fotografic (f.d. 22-26 v. 1) efectuat la domiciliul lui Suveica Igor, unde a fost depistat televizorul, casetofonul, instrumentele, produsele alimentare și alte bunuri sustrase de la partea vătămată;

- proces verbal de ridicare a înregistrărilor video din 26.10.2016 (f.d. 45 v. 1) și procesul verbal de examinare a 2 înregistrări video, în una se vede cum 3 persoane trece pe stradă, iar pe alta se observă, cum trece dintâi un bărbat cu 2 sacoșe, apoi încă un bărbat cu un televizor în mână (f.d. 46 v. 1).

Astfel, instanța de recurs concluzionează că instanțele de fond au apreciat în corespundere cu prevederile legale cumulul de probe administrat la caz, din conținutul cărora întemeiat s-a ajuns la concluzia că inculpatul Suveica Igor a participat și a săvârșit împreună cu alte 2 persoane infracțiunea de tâlhărie asupra părții vătămate Muravschi V., din care motiv nu pot fi reținute invocările recurentului, precum că a fost în prezența unui caz fortuit, fiind martor involuntar al infracțiunii, deoarece din probele administrate la dosar s-a constatat că acesta a avut un rol activ la comiterea infracțiunii și acțiunile acestuia nu sunt incidente prevederilor stipulate la art. 20 Cod penal.

În opinia instanței de recurs, nu au relevanță la caz criticile inculpatului Suveica Igor, referitor la divergențele în declarațiile părții vătămate și a martorului Guțu L., privind la indicarea cine a eliberat de banda adezivă victima, deoarece acest fapt nu exclude prezența elementelor infracțiunii imputate acestuia și nu schimbă calificarea infracțiunii de tâlhărie.

De asemenea, în opinia Colegiului penal, nu răstoarnă situația în prezenta speță în sensul casării hotărârii atacate de către recurent, faptul că instanța de apel nu a ținut cont că inculpatul Suveica Igor a dat declarații în privința unei autorități criminale, fiind inclus în program de protecție a martorilor, deoarece aceste împrejurări nu sunt în legătură cauzală cu prezenta cauză, din care motiv argumentul dat se respinge.

Privitor la argumentele recurentului, precum că în cadrul urmăririi penale au fost admise mai multe încălcări procesuale, fiind audiat de către procuror în lipsa avocatului, nu au fost efectuate expertize medicale pentru a stabili gravitatea vătămarilor corporale ale părții vătămate și ale sale, nu au fost efectuate confruntări cu partea vătămată și martorii audiați, Colegiul menționează că, în cadrul urmăririi penale inculpatul Suveica Igor, nu a înaintat careva plângeri judecătorului de instrucție împotriva acțiunilor organului de urmărire penală sau procurorului, în

conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, respectiv nu a înaintat careva cereri sau demersuri pentru a fi efectuate confruntări cu alți participanți la proces sau pentru a fi efectuate expertize medicale. La finisarea urmăririi penale, în cadrul prezentării materialelor dosarului penal pentru cunoștință, inculpatul Suveica Igor și apărătorul acestuia nu au înaintat careva declarații sau obiecții în sensul vizat. În cadrul judecării cauzei în prima instanță, inculpatul Suveica Igor a înaintat doar recuzare procurorului, nefiind de acord cu acțiunile acestuia, asupra cărui fapt s-a expus instanța de judecată prin încheierea din 22 februarie 2017, respingând cererea dată. Prin urmare, Colegiul relevă că, criticile recurentului referitoare la acțiunile organului de urmărire penală sau omisiunile admise la această etapă, urmau a fi verificate în alte proceduri a controlului judiciar prevăzute de lege, respectiv invocarea acestora este una depășită și nu pot constitui obiect de verificare la etapa apelului și recursului ordinar.

În partea ce se referă la alegațiile recurentului, precum că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație argumentele părții apărării, bazându-se pe probele acuzării, care în opinia lui nu corespund adevărului, Colegiul consideră că în prezenta speță, pe parcursul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești în ambele instanțe au fost respectate normele de procedură penală, probele fiind administrate, verificate și apreciate în condițiile legii.

Învederând prevederile art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, ale martorilor sânt probe egale, nefiind stipulat că declarațiile inculpaților au prioritate față de cele ale părților vătămate sau martorilor, iar instanța de judecată, ținând cont de egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probelor prezentate de părți, în egală măsură, ca ulterior să le dea acestora o apreciere obiectivă și sub toate aspectele.

Așa cum reiese în mod evident din lucrările dosarului, prima instanță a dat deplină eficiență probelor cercetate, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce confirmă vinovăția inculpatului Suveica Igor în săvârșirea infracțiunii ce i-a fost imputată prin rechizitoriu. La fel, reieșind din analiza textuală a deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că au fost apreciate în mod obiectiv atât declarațiile părții vătămate, martorilor, cât și ale inculpaților, iar declarațiile părții vătămate Muravschi Valeriu și-au găsit confirmarea și prin alte probe cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată.

După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul probelor, din care întemeiat s-a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului Suveica Igor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal.

De altfel, Colegiul penal lărgit reiterează că, indiscutabil, chestiunea cu privire la aprecierea probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, care este invocată printre altele și de recurent, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea ei este de competența instanțelor de fond.

Prin urmare, având în vedere și jurisprudența constantă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Având ca reper cele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit, apreciază ca juste concluziile instanței de apel, privind constatarea vinovăției inculpatului Suveica Igor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal.

Finalmente, Colegiul concluzionează că, recursul declarat la caz este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul **Suveica Igor Xxxxx**, în cauza penală în privința acestuia, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2017.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 21 februarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac